

VŠEHOCHUŤ

Květen 2024

ČASOPIS - BLOG PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

FREY A SEVERŠTÍ BOHOVÉ
SLUNEČNÍ SOUSTAVA
NAIVISTÉ - HORACE PIPINN
SCIFI - PERRY RHODAN
O MATEMATICE

NOVÝ DESIGN

KVÍZ

ZNÁTE KRÁSNÁ MÍSTA V EVROPĚ?

NEBOJTE SE ČÍST I VĚCI CO VÁS NEBAVÍ

MILÍ PŘÁTELE A PŘÍZNIVCI,

začal měsíc květen a už je trochu teplo. To se to píše a kompiluje. No užili jste si Svatojánskou (Valpružinu) noc a teď si užijete nějaké povídání. S bohem Freyem se podíváme na sever, dále navštívíme Venuši a podíváme se na naivistu Pipinna. Po historii Litoměřic (už jsme v 17. století) skočíme na scifi. Tentokrát populární (prý) brakovou literaturu. Ze scifi doporučuji povídky a novely, které se mi líbily. Koho zajímá matematika (určitě všechny čtenáře), je tady opět Matematický růžek. Jak jste na tom s řešením příkladů? Vhodné pro rozhýbání mozkových závitů maturantů a studentů prvního ročníku vysoké školy. Tak si vše užijte a HLAVNĚ KLID.

Z DOMOVA

Tak obrázek jedné kytky a jedné kočky. Kytka (já jí říkám bílá kopretina) je podle Marušky Gardenie. Kočka je Linda. Sleduje nějaké ptákoviny.

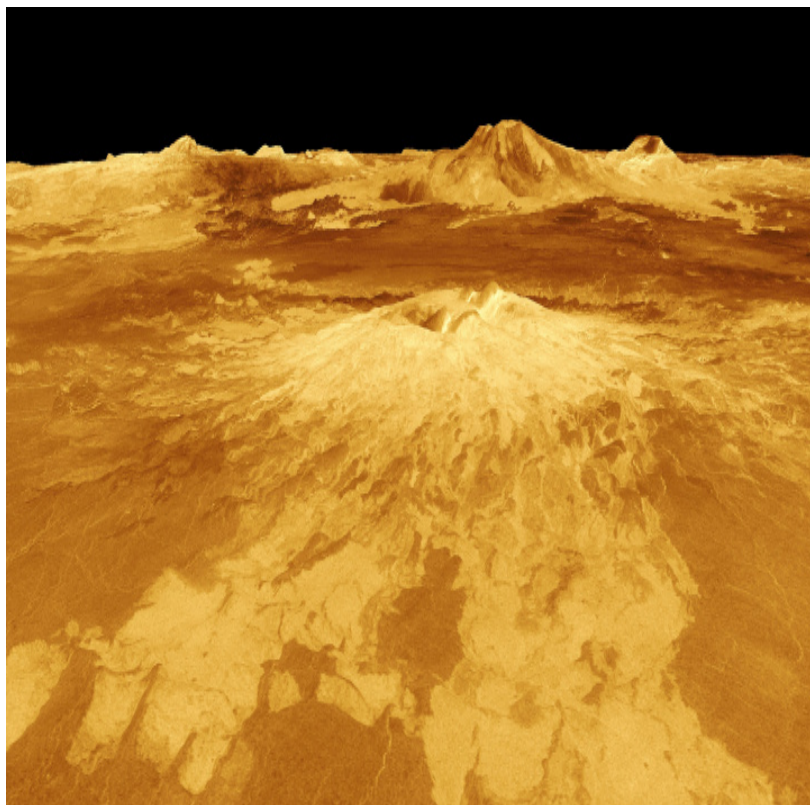
Linda ve svém křesle u televize

BLOGOVÁNÍ

Měsíc uběhl v činorodém ruchu. Opět jsem oprášil internet věcí: hrátky s ESP8266 s OLED a Arduino IDE. Instalace staronového počítače s WIN11 pro Marušku, Činností bylo určitě více, budu si to muset někde

poznamenávat. Tento časopis, pár fotomovie a nekonečný Goldbach a pokusy napasovat složitější matematiku na jednodušší. Zlaté matematické poznatky z 19. století. No, snad zase nějakou větší práci z matematiky uveřejním. Jdu luxovat.

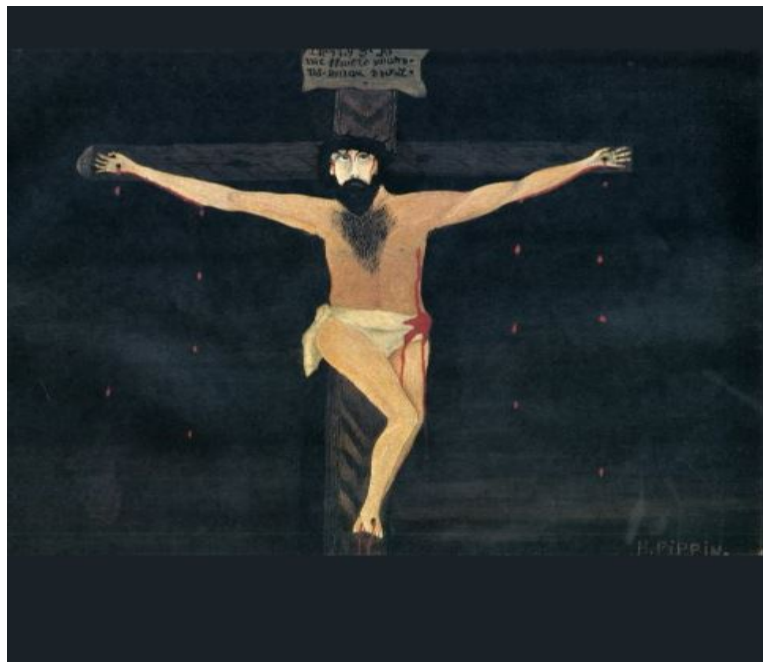

Sluneční soustava

O planetách, měsících, asteroidech, kometách. Takové malé opakování astronomie.

Dnes planeta Venuše.

1

Naivisté

Horace Pippin

byl americký malíř, který žil v letech 1888 až 1946. Je známý svým jedinečným stylem malby, který často zobrazoval výjevy z afroamerického života a historie.

2

Frey

Frey je bůh deště, slunce, úrody, míru, plodnosti, vášně a mužné síly.

Skírního cesta - další příběh z Poetické Eddy.

3

Sci-fi a fantasy

Dnes o brakové literatuře Perry Rhodan

5

Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé ZDARMA

vychází nepravidelně asi jednou měsíčně
vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com

web: www.phrub.cz

fb: <https://www.facebook.com/pavelhruby03>

kompilace obsahu Wikipedie, FB, WWW stránky, grafické programy IrfanView 64, InkScape 1.3, Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio12 Ultimate, DALL-E, Krita aj.
vyrobena v programu Scribus 1.5.8

Možnost zasílání časopisu ve formátu PDF e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.

1. květen 2024

© PRUH Soft 2024

Historie a mytologie

- * Frey - postava severské mytologie
- * Dějiny Litoměřic z knihy Zmizelé Čechy

Naivní umění

- * Americký naivista Horace Pippin

Matematický růžek

- * Úvahy o výuce (nejen) matematiky
- * Úlohy z teorie čísel, matematické olympiády, určitě stačí znalosti ze základní školy
- * Dnes derivace

Sci-fi a Fantasy

- * Perry Rhodan
- * Žebříčky

Poznáte krásná místa?

- * Fotografie z internetu, videí a televizních pořadů
- * Poznáte nejkrásnější místa v Evropě?

Poznáte co to je za stavbu? Kde se nachází?

Na našem serveru nenaleznete žádné reklamy, neukládáme o vás žádné informace, nechceme po vás žádnou registraci ani poplatky. Prostě si udělejte kávu nebo čaj a v klidu si prohlížejte stránky a čtete si jako za starých dobrých časů.

Na našem serveru nenaleznete žádné reklamy, neukládáme o vás žádné informace, nechceme po vás žádnou registraci ani poplatky. Prostě si udělejte kávu nebo čaj a v klidu si prohlížejte stránky a čtete si jako za starých dobrých časů.

OSEL (Objective Source E- Learning) je internetový časopis pro popularizaci vědy. Jeho motto je: „Být či nebýt“ .

- Úvodní stránka • Behavioralní vědy
- Česká a slovenská vě... • Člověk • Evoluce
- Fyzika • Genetika • Kabinet • Nejen vědou
- Oslí • Osloviny • Ovce, kozy • Prase
- Přčetli jsme • Ptáci • Rostliny
- Semináře • Skot • Vesmír • Viry, bakterie
- Zajímavosti • Zdraví

ODKAZY
na zajímavé a
důležité webové
stránky

Sluneční soustava - Venuše

Sluneční soustava je planetární systém hvězdy známé pod názvem Slunce, ve kterém se nachází planeta Země.

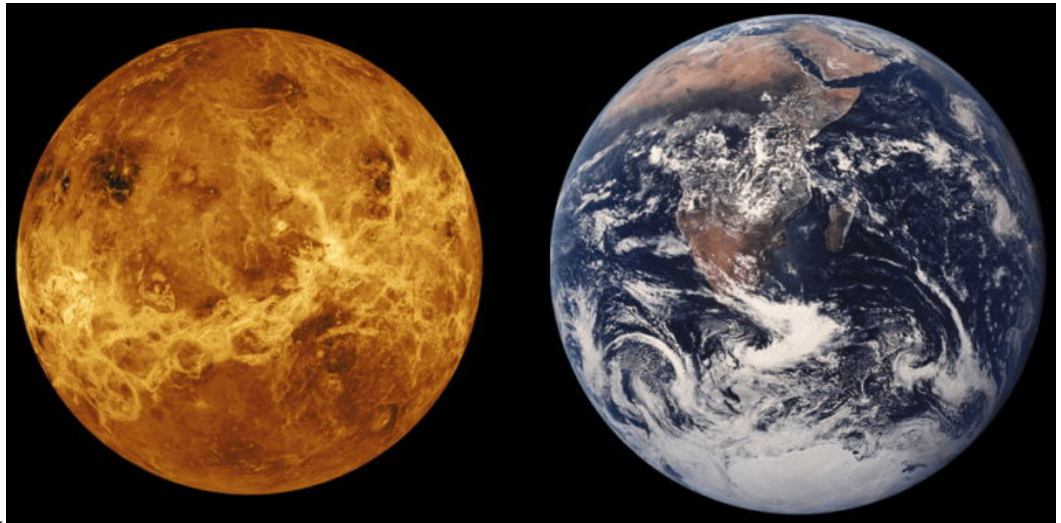
Planety a trpasličí planety sluneční soustavy. Systém tvoří především 8 planet, 5 trpasličích planet, přes 150 měsíců planet (především u Jupiteru, Saturnu, Uranu a Neptunu) a další menší tělesa jako planety, komety, meteoroidy apod., které jsou soustředěny především v Hlavním pásu uvnitř soustavy a Kuiperově pásu na jejím okraji. Teoreticky sluneční soustavu ještě obklopuje Oortův oblak.

Planeta Venuše je druhá planeta směrem od Slunce a ve sluneční soustavě. Svě jméno dostala po římské bohyni lásky a krásy Venuši. Je jediná planeta, která je pojmenována po ženě. Planeta Venuše je velmi podobná velikostí naší planetě Zemi a proto se přezdívá „sesterskou planetou“ Země. Venuše je planetou sluneční soustavy, na které se nevyskytuje život a dle našich poznatků život na této planetě není možný. Alespoň ne v takové formě, aby to bylo pro nás lidi přirozené, protože se tak nestalo.

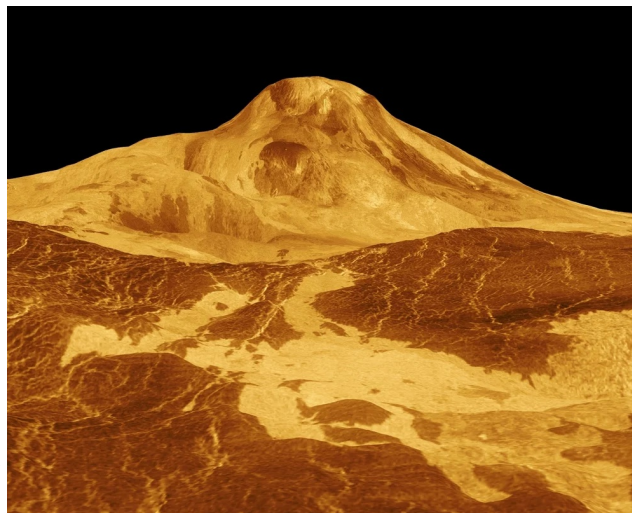
Pět základních informací o planetě:

- 1.) Díky podobné velikosti se Zemí se jedná o „sesterskou planetou“ Země
- 2.) Je to druhá planeta směrem od Slunce
- 3.) Stáří planety Venuše se odhaduje přibližně 4,6 či 4,5 miliard let
- 4.) Planeta Venuše má slabší magnetické pole než planeta Země
- 5.) Povrch je +- z 80 % tvořen lávovými planinami Venuše se nachází blíže ke Slunci než Země, pokud by ale neměla atmosféru, byla by teplota na povrchu pod bodem mrazu. Venuše ale atmosféru má a to pořádně hustou. Skládá se převážně z oxidu uhličitého, což je hlavní viník změn klimatu na Zemi. V atmosféře ho má 96,5 %. Zbytek připadá zejména na dusík. Další plyny jsou už zastoupeny ve velmi malé míře. Oxid uhličitý je skleníkový plyn, takže dokonale zadržuje záření ze Slunce. Na povrchu je kvůli tomu 90krát větší tlak než na Zemi a teplota dosahuje 460 °C. Na povrchu Venuše byste nevydrželi ani ve skafandru a dlouho tam nevydrží ani nic jiného vyrobeného člověkem. Teplota je navíc poměrně konstantní, takže nepomůže ani přistát v noci nebo v oblasti pólů.

Kvůli husté atmosféře není povrch planety vidět ze

Země a ani ze sondy na oběžné dráze Venuše. Vědci musejí využít radarových pozorování. Radioteleskop nebo sonda vyšlou signál, který se odrazí od povrchu a vrátí zpět. Tímto způsobem je možné povrch „ohmatat“ a prostudovat. Díky radarovým průzkumům máme určitou představu o tom, jak to na povrchu planety vypadá. Venuše je královnou sopek. Těch největších se základnou přes 100 km bychom na povrchu napočítali na

160. Existují důkazy, že vulkanická činnost probíhá na povrchu i v současnosti. Nejstarší útvary mají jen stovky milionů let, takže ještě relativně nedávno muselo dojít k velké vulkanické aktivitě. Kromě sopek jsou na Venuši také větší krátery a hory. Největším horním masivem je Maxwell Montes o výšce 11 km. Člověk má tendenci vidět možný život všude, kde jsou jen trochu přijatelné podmínky. Na povrchu Venuše takové podmínky nenajdeme, ale v atmosféře ano. Ve

výšce kolem 50 km jsou teploty tak akorát. Představa „atmosférického života“ je hodně zajímavá, ale asi nereálná. Přijatelná teplota ve větších výškách ale může umožnit výzkum planety. Do atmosféry Venuše bychom mohli vyslat balóny či vzducholodě, které by zkoumaly atmosféru i pekelný povrch pod sebou. NASA dokonce v minulosti studovala možnost, že by podobné vzducholodě byly pilotované lidmi.

<https://www.abicko.cz/clanek/precti-si-technika-vesmir/26384/pruvodce-slunezni-soustavou-pekeln-a-husta-planeta-venuse.html>

Naivisté - Horace Pipinn

Horace Pippin

(22. února 1888 – 6. července 1946) byl americký samouk. Témata jeho obrazů tvoří scény inspirované jeho službou v první světové válce, krajiny, portréty a biblické předměty. Některé z jeho nejznámějších děl se zabývají historií otroctví a rasové segregace v USA.

Byl prvním černošským umělcem, který byl předmětem monografie Seldena Rodmana a New York Times ho velebil jako „nejdůležitějšího černošského malíře“ v americké historii. Je pohřben na Chestnut Grove Cemetery Annex v West Goshen Township v Pennsylvanii.

Horace Pippin: From War to Peace

Horace Pippin: Cat and flowers

Narodil se ve West Chester v Pennsylvanii, 22. února 1888. Totožnost jeho otce není známa. Vyrůstal v Goshenu a okolí v New Yorku, ale v dospělosti se vrátil do West Chesteru. V Goshenu navštěvoval segregované školy až do svých 15 let, kdy šel do práce, aby podporoval svou nemocnou matku. Než narukoval do první světové války, pracoval na uhelném dvoře v Goshenu, jako hotelový vrátný v hotelu St. Elmo v Goshenu, jako stěhovák ve skladišti v Patersonu v New Jersey a jako formovač železa v Mahwah, New Jersey.

V první světové válce sloužil Pippin v rotě K, 3. praporu 369. pěšího pluku, známého pro svou statečnost v bitvě jako slavné Harlemské Hellfightery. Převážně černá jednotka čelila segregované americké armádě, zvláště předtím, než byla převedena pod velení francouzské armády. Byla nejdéle sloužícím americkým plukem na válečných frontách a držela své území proti nepřátelské palbě téměř nepřetržitě od začátku dubna až do konce války. Pluk jako celek byl vyznamenán francouzským Croix de Guerre.

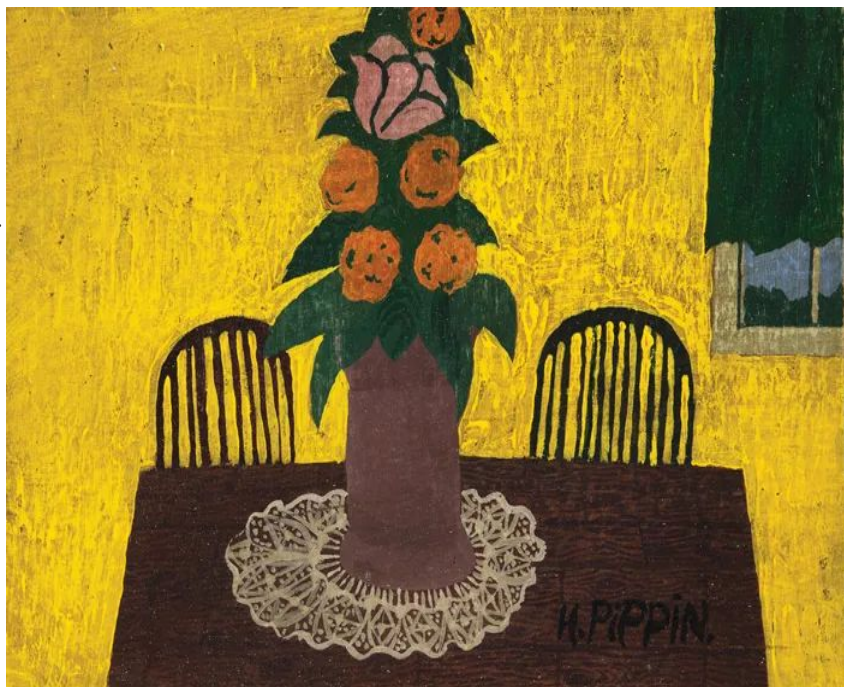
V září 1918 byl Pippin postřelen německým odstřelovačem, pravděpodobně při zajištění Séchaulta, které bylo součástí ofenzívy Meuse-Argonne. Jak později vysvětlil: "Mám tři rány, dvě tělesné rány a jednu na pravém rameni a paži, rozštípl jsem si lopatku na dvou místech a zlomil kloub pravé paže." Následkem zranění nemohl používat ruku a obdržel doživotní invalidní důchod. I když nakonec obnovil velkou část funkcí své paže, zůstal neschopný „zvednout svou pravou ruku nad hlavu bez pomoci levé ruky“. V roce 1919 byl čestně z armády propuštěn. Za bojové zranění v roce 1945 mu bylo zpětně uděleno Purpurové srdce. O svých bojových zkušenostech řekl: "Bylo

mi jedno, co a kam půjdu. Prosil jsem Boha, aby mi pomohl, a on tak učinil. A to je způsob, jakým jsem prošel tím hrozným a pekelným místem. Neboť celé bojiště bylo peklem, takže na něm nebylo místo pro žádnou lidskou bytost."

Pippin se začal věnovat umění ve dvacátých letech 20. století a malovat na plátno začal v roce 1930. Později vysvětlil svůj tvůrčí proces: „Napadají mě obrazy, které jsem již namaloval, a pokud to pro mě stojí za obraz, maluji ho,“ rozsáhle revidoval své kompozice. Zabýval se řadou témat, od krajiny a zátiší až po biblická témata a politická prohlášení. Některá témata čerpají z jeho osobní zkušenosti z války nebo domácího života z přelomu století.

Byl „objeven“, když poslal dva obrazy na místní uměleckou výstavu – výroční výstavu Chester County Art Association (CCAA) – údajně s pomocí uměleckého kritika Christiana Brintona a umělce NC Wyetha. Brinton okamžitě zorganizoval samostatnou výstavu, sponzorovanou CCAA a mezirasovým komunitním centrem West Chester Community Center. Pippin navštěvoval na jaře 1940 kurzy umění v Barnes Foundation. Carlen, Barnes a od roku 1941 dealerka Edith Gregor Halpert hráli v Pippinově kariéře významnou roli.

Během osmi let, mezi jeho národním debutem na putovní výstavě Muzea moderního umění „Mistři populární malby“ (1938) a jeho smrtí v osmapadesáti letech, rostlo Pippinovo uznání exponenciálně po celé zemi i na mezinárodní úrovni. Během tohoto období měl samostatné výstavy v komerčních galeriích ve Philadelphii, New Yorku, Chicagu a San Franciscu. Jeho díla získaly soukromé sbírky a instituce. Kritik Alain Locke v katalogu jedné ze svých vzpomínkových výstav v roce 1947 popsal Pipina jako „skutečného a vzácného génia, který spojuje lidovou kvalitu s uměleckou vyspělostí tak jedinečně, že se téměř vzpírá klasifikaci“.

Severští bohové - Frey

Frey / Frej je bůh deště, slunce, úrody, míru, plodnosti, vášně a mužné síly. Pro lásku ke Gerdě z rodů obrů se vzdá svého mocného meče. Je synem Njorda a Nerthus. Jezdí na zlatém kanci Gullinborstim (zlatoštětinač). Jeho symbolem je meč, kanec a loď Skíðblani. Pokud bylo potřeba usmířit si Freye větší obětí, obětovalo se mu prolitou krví - podříznutím hrdla nebo stětím. Jeho dnem je pátek (Friday, Fredag) a nápojem medovina.

Frey nebo Freyr je bůh ze staré severské mytologie, syn Njörda, manžel Gerdy, Freyja bratr, patron plodnosti, míru a prosperity, vládce bílých Álfů. Říká se, že je nejušlechtilejší ze statečných bohů a po Baldrovi nejkrásnější, kromě plodnosti střeží také letní slunce. Jeho hlavním atributem je ztopořený úd, mezi jeho další atributy patří zlatý kanec Gullinbursti, loď Skíðbladni a kouzelný meč schopný sám bojovat (Súmrábrander). O ten ale přišel kvůli lásce, což později (při Ragnaröku) způsobí jeho smrt. Některé zdroje zmiňují jeho účast na tajných sňatcích, zřejmě je tedy patronem těch, jimž není jejich láska okolím přána.

Jedním z jeho jmen je Yngvi, od něhož odvozují svůj původ první švédští králové, Ynglingové, což nejspíše znamená „ti, kteří jsou mužského rodu“. Jeho jméno Frey znamená v překladu „Pán“ nebo „Předák“, avšak za jeho původní jméno se považuje Yngvi, co by souviselo i s jeho hlavním atributem, protože v latině je „inguen“ mužské přirození a Frey je pak jen oslovení, za které se také považuje. Kdysi mu byly přinášeny lidské oběti. Jedna z jeho jezdkyň se jmenuje Ingrid – tedy „Jezdkyň Ingova“. Ta a další odvážely mrtvé bojovníky do Valhally.

Freyr znamená „Pán“. Je bratrem Freyji a synem Njörda. Společně s Ódinem a Thórem byl jedním z nejoblíbenějších bohů. Jeho ženou je krásná obryně Gerda. Frey je čelním představitelem Vanů, pánem Země a bohem plodnosti, míru a prosperity. Stejně jako Ódin je silně asociován s institucí království a je od něj odvozován švédský královský rod. Vládne Álfheimu, zemi světlých elfů.

Frey je dárce bohatství, bývá volán kvůli úspěchu a růstu ve všech možných úsilích. Ovládá plodnost země: dobré počasí, jemné deště a sluneční svit, také mu bývalo obětováno kvůli plodnému míru, prosperitě a ochraně v boji. Zvláště je spojován s obětováním rodovým a zemním duchům.

Bývá popisován jako velmi pohledný, mocný, milosrdný a milý a je nazýván Bohem světa. Jako bůh lásky a rozkoše bývá často zobrazován s velkým falem. Jeho posvátnými zvířaty jsou jelen a kanec. Stejně jako tato zvířata dokáže i Frey být velmi klidný a mírumilovný, ale naopak velmi zuřivý, pokud je vyprovokován. Má kance jménem Gullinbursti, na kterém může cestovat vzduchem i vodou.

Frey se vzdal svého meče, aby získal obryni Gerdu za ženu. Při konci světa bude bojovat jelením parohem namísto meče s obrem Súrtem.

Frey, Johannes Gehrts

JAKÝ JE VÝZNAM VIKINGSKÉ RUNY INGUZ?

Runa plodnosti Inguz nebo Ingwaz, která je tajemná a krásná, je jednou z nejoblíbenějších run ve věštění a používá se v runovém tetování.

Toto písmeno runové abecedy starého futharku známé také jako Ingwaz a Ing, je spojeno se severským bohem Freyem, známým také jako Yngvi nebo Ingunar Freyr.

Severský bůh Frey a jeho žena Freya roznášejí odměnu

Skírního cesta

Njördův syn Frey usedl jednoho dne v Hlíðskjálfu a rozhlížel se povšech světech. Pohlédl k světu obrů a uviděl tam krásnou dívku, jak se ubírá z otcovy síně do stavení se zásobami⁵. Od té doby se soužil ve svém srdci. Skírní se jmenoval Freyův služebník. Njörd ho požádal, aby vyhledal Freye a promluvil s ním.

Tu pravila Skadi:

„Povstaň, Skírní,
a spěchej rychle
navštívit našeho syna.
Zeptej se ho,
komu hněv platí
moudrého mládce.“

Skírní:
„Zlých slov se mi dostane
od vašeho syna,
navštívím-li ho náhle,
bych se ho zeptal,
komu hněv platí
moudrého mládce.“

Skírní vkročí k Freyovi a osloví ho:

„Pověz mi, Freyi,
vůdce pluků,
co vědět bych věru chtěl:
proč sám sedíš
v širé síni
po celý, pane, den?“

Frey:
„Jak, mladý muži,
ti povědět mám
svou bezbřehou bolest?

Zářivé slunce
svítí všechny dny,
leč ne mé láse.“

Skírní:
„Tvá bolest není
jistě tak bezbřehá,
bys mi ji, slavný, nemohl sdělit.
Vždyť spolu jsme od dětství
vyrůstali,
my dva si můžeme důvěřovat.“

Frey:
„V Gymově paláci
jsem viděl se procházet
žádoucí ženu.

Paže jí zářily
a od nich se zažehl
vzduch i vod vlny.

Žádnému není
ta žena tak drahá
jak mému mládí.

Nikdo z ášů však
ni z álfů nám nepřeje,
bychom se těšili spolu.“

Skírní:

„Koně mi dej,
který mě přenese
přes plamenný val,
a silný meč,
který sám seká
do ukrutných obrů.“

Frey:

„Koně ti přivedu,
který tě přenese
přes plamenný val,
i silný meč,

který sám seká
v ruce statného reka.“

Skírní promlouvá ke koni:

„Venku je tma,
je čas se vypravit
přes zrosené rokle
k obydlím obrů.

Vrátíme se oba,
nebo oba nás zničí
ruka temného tursa.“

Skírní přijel do Gymiho dvorce v kraji obrů. Před branou ohrady, která stála kolem Gerdiny síně, byli uvázaní zlí psi. Skírní zamířil k pastýři, který seděl na pahorku, a oslovil ho:

„Pověz mi, pastýři,
který na pahorku sedíš
a všechny střežíš stezky:
bude mi možno
s mladou dívkou mluvit
pro Gymiho psy?“

Pastýř:

„Propadls smrti,
či jsi už mrtev?

.....
.....
není ti souzeno
slovo si vyměnit
s Gymiho dobrou dcerou.“

Skírní:
„Bědování
jen bránit může
člověku v rozhodném činu.
Můj věk mi byl určen
na jediný den,
cesta celého života.“

Gerd:
„Jaké to dunění
se z venku dere
do našich světlých síní?
Země se chvěje,
v základech se třesou
Gymovy dubové dvorce.“

Služebná:

„Muž silný je venku.
Sestoupil s koně
a na louku ho pustil pást.“

Gerd:

„Pozvi ho dovnitř
do naší síně
na doušek drahé medoviny.

Bojím se však,
by venku nebyl
vrah mého bratra.“

Vstoupí Skírní. Gerd ho osloví:

„Patříš snad k álfům,
či k synům ášů,
anebo k věčným vanům?
Jak jsi sám pronikl

plameny ohně,
bys naše shlédl síně?“

Skírní:

„Nepatřím k álfům
ni k ášů synům,
ni k věčným vanům.

A přec jsem sám pronikl
plameny ohně,
bych vaše shlédl síně.
Jedenáct zářivě
zlatých mám jablek,
ty všechny ti věnuji, Gerdo.
Lásku tvou získat chci,
bys zvala Freye
svým drahým druhem.“

Gerd:

„Jedenáct jablek
jakživa nepřijmu
pro mužské milování.
Nikdy, Freyi,
nám nebude souzeno
v objetí spolu spát.“

Skírní:

„Prsten ti dám,
který v plamenech byl
s Ódinovým synem.
Osm stejně těžkých
z něho stéká
každý devátý den.“

Gerd:

„Nepřijmu prsten,
i když v plamenech byl
s Ódinovým synem.
Mám dosti zlata
v Gymových dvorech,
můj je všecken majetek otcův.“

Skírní:

„Vidíš, má děvo, tento meč,
tenký a runami zdobený,
jež v ruce zde držím?
Srdce ti probodnu
úderem smělým,
neslibíš-li mi lásku.“

Gerd:

„Nikdo mě násilím
nedonutí milovat muže.
Ty však se střež!
Gymi-li tě spatří,
jistě se s tebou střetne.

Skírní:

„Vidíš, má děvo, tento meč,
tenký a runami zdobený,
jež v ruce zde držím?
Pod tímto ostřím
padne starý obr,
smrt stihne tvého otce.
Kroticím prutem
zkrotím tvůj odpor,
že vůli mou vyplníš.
Odejdeš pak

v odlehlá místa,
kde tě nikdo už neužije.
Na orlí skále
budeš zrána sedět
k světu zády,
k podsvětí zrakem,
pokrm ti buď protivnější,
než pokojným lidem je
hladký had.
Strašnou buď obludou
všem, kdo tě spatří.
Hrímni ať na tebe hledí,
ať tě hanobí všichni.
Buď pověstnější
než bohů pátravá stráž!
U mříže mrtvých se mrač
Vzdychej a trap se
prudkou touhou,
strast ať tě k slzám nutí!
Posaď se,
a já ti povím
o příboji příkoří,
o tíži touhy.
Děsit tě budou
běsové celý den
v ohradách obrů.
V komnatách netvorů
každý den budeš
bez vůle se vláčet,
bez vůle potáčet,
pláč ti buď jen
potěchou v trápení
a slzami svažuj svou bolest.
S tříhlavým obrem
se těšit budeš,
anebo muže nebudeš mít.
Žár lásky ať tě však sžírá,
ať tě souží představa slasti,
buď jako bodlák,
vyhozené býlí
z otýpky obilí.
Šel jsem do háje,
do svěžího hloží
krotící prut si připravit,
krotící prut jsem si připravil.
Zlost má na tě Ódin,
zlost má kníže ášů,
fúrii budeš Freyovi,
ty drzá děvko!
V dík se ti dostane
hrozný hněv bohů.
Slyšte obři,
slyšte, turové,
synové Suttunga,
sami ásové:
jak zaklínám,
jak zakazují
dívce dovádět s muži,
dívce milovat muže. ...

Z historie Litoměřic

Litoměřická raně středověká aglomerace.
Legenda: 1 – přibližný rozsah osad; 2 – rozsah kastelánského hradu.

Významným předělem pro dějiny litoměřického školství se stal rok 1549, kdy k původní městské škole přibyla latinská kolej, což byl vzdělávací ústav, který bychom z dnešního pohledu označili za jakousi střední školu, poskytující vyšší humanitní vzdělání. Škola byla založena na žádost představitelů města králem Ferdinandem II. listinou datovanou právě rokem 1549. Paralelně, vedle městské latinské školy utravvistického zaměření, existovala na Dómském pahorku kapitulní katolická škola, která zde měla vedle proboštství svou vlastní budovu. Samotné latinské koleji byl k užívání přidělen objekt starého špitálu, situovaný při kostelíku Panny Marie na konci dnešní Jezuitské ulice. Městský špitál tehdy náhradou dostal bývalou židovskou školu ve Velké Dominikánské, kdysi Židovské ulici. Jak již vyplývá ze samotného názvu Židovská ulice, své jméno získala podle toho, že právě tuto část města obývalo židovské obyvatelstvo Litoměřic předtím, než bylo nuceno po protizidovských nepokojích a na základě panovnícké listiny „osvobozující Litoměřice od Židů“ roku 1546 opustit město.

Litoměřice druhé poloviny 16. a počátku 17. století byly prosperujícím městem s řadou předměstí, z velké většiny patřících pod správu města, částečně však i pod správu litoměřické kapituly. Východně od středu města leželo v té době Dlouhobranské předměstí, o něco dál od Litoměřic Svárov, směrem k Labi ve třicetileté válce zaniklá osada Bejňov, jižně od centra předměstí Pod Kolejí a Dubina, na Dómském pahorku Nové město, pod ním Rybáře, zhruba v prostorách dnešní ulice Československé armády Voldán a severozápadně od města v okolí kostelíku sv. Vojtěcha předměstí Zásada. V celé litoměřické aglomeraci bylo na přelomu 16. a 17. století zhruba 710 obydlených budov, z toho 270 v hradbách a 440 na předměstích, odhadem šlo o více než 5000 obyvatel. Tento početní stav byl v důsledku nadcházejících dramatických událostí zdecimován a překonat se ho podařilo až kolem roku 1850. První vážnou ránu představovala ve dvacátých letech 17. století tvrdá pobělohorská rekatolizace a následná emigrace nekatolíků, kteří odmítli přestoupit ke katolické víře. Pavel Stránský, nejznámější z litoměřických emigrantů, uvádí ve své práci O státě českém, poprvé vydané roku 1634, že z Litoměřic odešlo do exilu kolem 500 hlav

(rozuměj rodin). Další pohromy na sebe nenechaly dlouho čekat. Destruktivní válečné akce, které se Litoměřic poprvé bezprostředně dotkly roku 1631, kdy bylo město obsazeno postupující saskou armádou, s níž se do Litoměřic dočasně vrátili i někteří pobělohorskí exulanti, pokračovaly posléze ve třicátých a čtyřicátých letech 17. století v podobě několika dalších, tentokrát švédských okupací města. Definitivně odtáhla švédská vojska z Litoměřic až v říjnu 1649, rok po podepsání vestfálského míru, ukončujícího desetiletí trvající evropský konflikt.

Třicetiletá válka znamenala pro Litoměřice skutečnou pohromu, škody způsobené válečnými událostmi, několikerým obsazením města nepřátelskými vojsky, drancováním, vypalováním, ale i válečnými rekvizicemi byly pro roky 1620–1650 vyčísleny částkou 772 350 zlatých. Z města, ve kterém bylo počátkem 17. století přes 700 domů, zůstalo roku 1650 pouhých 93 domů obyvatelných, ostatní byly buď poničené, nebo zcela zbořené či vypálené. V druhé polovině 17. století se Litoměřice začaly pomalu zotavovat a následky válečných let byly postupně zacelovány. Skutečnost, že se v Litoměřicích kolem roku 1650 nacházelo takové množství zpustošených a zničených domů, umožnila vcelku bezbolestně vytvořit relativně souvislé volné plochy, kterých bylo využito při výstavbě nových, zejména církevních objektů protireformních řádů jezuitů a kapucínů. Nastala doba rozsáhlé barokizace města. Jezuité sami přišli do Litoměřic roku 1629, usídlili se v jižní části vnitřního města v místech někdejší křížovnické komendy s kostelem Panny Marie, kde později vznikl rozlehlý celek jezuitské rezidence. Obdobně tak i kapucíni, kteří se v Litoměřicích usadili v polovině třicátých let 17. století, budovali od sklonku čtyřicátých let téhož století na místě bývalých měšťanských domů v jihovýchodní části města poblíž Dlouhé ulice komplex nového kláštera s kostelem sv. Ludmily. V souvislosti s jejich stavebními záměry zde roku 1664 vzniklo vybouráním několika budov ve směru k Dlouhé ulici malé Kapucínské náměstí.

Scifi a Fantasy

Perry Rhodan

Perry Rhodan je západoněmecká/německá rodokapsová sci-fi. (space opera, desetníkový román, science fiction a retro-futurism) Jedná se o největší sci-fi seriál, který kdy byl napsán. Existuje již přes 3 200 dílů tohoto seriálu, který vychází převážně ve formě sešitů, ale bylo napsáno i velké množství románů a příběhů na motivy tohoto seriálu, jako jsou např. Atlan, Andromeda či nejnovější řada Atlantis II. Pro menší čtenáře vychází nespočet kreslených komiksů. Perry Rhodan vychází v Německu pravidelně každý týden od roku 1961. I když nikdy nebyl natočen jediný seriál a existuje jen jeden starý německý film, přesto si za více než čtyřicet let získal po celém světě miliony fanoušků.

V letech 1995 až 2002 vycházely sešitové řady i v České republice.

Za více než šedesát let si po celém světě získal miliony fanoušků, například i v Rakousku, Francii, USA, Brazílii, Itálii a Japonsku. Počet vydaných dílů původní série přesáhl 3200 a stává se tak nejrozsáhlejším sci-fi seriálem vůbec. V Čechách a na Slovensku, kde vycházela jak klasická sešitová řada, tak i nové cykly a několik románových sérií, se s oblíbeným vesmírným hrdinou fanoušci setkávají již od roku 1995.

Píše se rok 1960 a studená válka právě vrcholí. V Mnichově se setkávají dva z nejoblíbenějších německých autorů science fiction, K. H. Scheer a Walter Ernsting, aby dali vzniknout novému projektu: sáze, která líčí,

začnou říkat Terranci, se společně vydají do vesmíru...

Ke hvězdám

Terranci se dostávají do vesmíru, který se jen hemží životem. Stovky, ne-li tisíce národů křižují svými kosmickými loděmi Mléčnou dráhu. K tomu patří ještě nesčetné dalších, které zatím dostatečně nevyvinuly své technologie na to, aby mohly opustit své domovy. Mnozí cizinci, se kterými se Pozemšťané potkají, jsou podobní lidem, jiní zase hmyzu nebo ptákům, další jsou pro nás i tak cizí, že jsou zpočátku považováni za zvířata.

Terranci objevují nové planety, narážejí na nedotčené ráje, třpytivé barevné koule, na které zatím noha žádného astronauta nevzkročila. Mnoho lidí se vydá hledat nový domov; nechají všechno za sebou, aby osídlili nové světy.

jak se lidstvo vydalo ke hvězdám. Shodnou se na tom, že nijak nechtějí zasahovat do dějin jim blízké budoucnosti, ale zasadí příběh do doby téměř deset let od tohoto dne.

Ze Země na Měsíc

A tak se stalo: V prvním díle seriálu Perry Rhodan líčí K. H. Scheer, jak 19. června 1971, krátce po třetí hodině ranní, proletí noční oblohou nad Nevadou raketa STARDUST.

Její cíl: Měsíc. Na palubě se nachází čtyři astronauti. Jejich velícím důstojníkem je Perry Rhodan. Zpočátku let probíhá podle plánu, přesto při obletu Měsíce dojde téměř ke katastrofě. Z nevysvětlitelných důvodů přestanou fungovat všechny přístroje, ale astronautům se nakonec podaří nouzově přistát. Když muži prozkoumávají své okolí, učiní objev, který lidstvo neodvratitelně přivede na novou cestu: na Měsíci totiž ztroskotala obrovská, několikasetmetrová kosmická loď!

Perry Rhodan však zachová chladnou hlavu, protože pozná, že se mu právě naskytla životní šance. Loď, kterou objevil, je cestou ke hvězdám. Perry naváže kontakt s mimozemšťany – říkají si Arkonidané a jsou podobní lidem – získá si důvěru jejich vědce Cresta a velitelky Thory a vrací se s nimi zpět na Zemi. Pomocí vysoce vyvinutých arkonidských technologií zabrání Perry v poslední minutě začátku třetí světové války a sjednotí pozemské národy v jeden. A lidé, kteří si v budoucnu

KURT MAHR - VELIKÝ MYSLITEL Z GOLU

„Dvacátého prvního února roku dva tisíce osmdesát šest, deset padesát pozemského času. Záznam pořizuje Thomas Keenan.

Přistáli jsme podle plánu před necelými dvěma hodinami. Na palubě všechno v pořádku. Přístroje fungují bezvadně. Na palubě není cítit gravitace planety. Dosedli jsme na pláň, o které naši astrofyzikové tvrdí, že pravděpodobně nezůstane pláň navždy a že není odolná vůči neustálým

změnám prostředí na Golu. Zatím žádná aktivita mimo loď. První výpravu na povrch planety plánujeme na dvaadvacátou hodinu, možná i později.

Žádné Goly nevidíme. Krajina je naprosto

klidná, stejně jako počasí. Jsme optimisté.

Pro dnešek konec.“

* * *

Perry Rhodan si záznam poslechl dvakrát. Pokoušel se představit si Torna Keenana, jak drží v ruce mikrofon a mluví do něj. Snažil se vcítit do jeho radosti z hladkého dosednutí, skvěle vybraného místa přistání i poklidné atmosféry, a do nadšení, s jakým vyhlížel obyvatele planety.

Podářilo se mu to jen částečně. Nedalo se totiž popřít, že Keenanův optimismus postupně vyprchával, až zmizel docela. Třebaže až po čase, přesněji devátého května, pokud se dalo usoudit z jeho záznamů.

Zmizelo nejen Tomovo nadšení, ale i Tom sám. A s ním všech dvě stě osmnáct členů posádky LAKEHURSTU. A v neposlední řadě - což byla jedna z největších záhad - se ztratila samotná kosmická loď. Našlo se pouze několik troskek. To bylo vše, co objevily dvě pátrací lodi, které v červnu a červenci roku dva tisíce osmdesát šest přiletěly ke Golu. Podle pokynů neměly na planetě přistávat, pokud nebude jistá vyhlídka na to, že se dá zachránit alespoň část posádky LAKEHURSTU.

Protože z celé lodi zbylo pouze pár sešrotovaných dílů, bylo jasné, že posádka lodi byla po katastrofě vystavena vražedné přitažlivosti, v níž nikdo nemohl přežít ani vteřinu.

V pravidelných odstupech odletělo ke Golu deset dalších výprav. Pátrací lodi obíhaly povrch planety a snažily se zachytit radiové signály. Avšak jediné, co bylo slyšet, bylo podivné praskání, které v atmosféře vyvolávali Golové. Po Tomu Keenanovi a jeho posádce nebyla stále ještě jediná stopa.

Poté nastal na určitou dobu kolem Golu klid. Zdálo se, že jakýkoli zájem o tento jedinečný svět pohasl. Nakonec ale byla ke Golu opět vypravena jedna loď, silnější a větší než LAKEHURST, se čtyřmi sty sedmdesáti lidmi na palubě. URANUS se však neomezil pouze na to, že by přeletěl nad planetou v bezpečné výšce. Přistál. A to na stejném místě, kde nejspíš před časem stál LAKEHURST. Svědčily o tom alespoň jeho trosky povalující se kolem. Poprvé byly tyto zbytky nešťastné lodi podrobeny důkladnému zkoumání a navíc byla nalezena kazeta se záznamy, které namluvil Tom Keenan.

Navinutá páska měla průměr tři a půl

milimetru. Byla zhotovena z materiálu odolného vůči teplotě a atmosférickým vlivům. Samotná kazeta měla tvar krychle o hraně dlouhé osm milimetrů a dokázala odolat obrovskému tlaku, kterému byla na Golu vystavena. Nebyl to žádný zázrak. Zázrakem však byl fakt, že se pátracímu oddílu vůbec podařilo kazetu nalézt.

Byl to nález nezměřitelné hodnoty. Okamžitě jej dopravili k Perrymu Rhodanovi, veliteli URANU. Již tři a půl hodiny po přistání měl Rhodan možnost poslechnout si hlas zmizelého Torna Keenana.

To se stalo jedenáctého září roku dva tisíce devadesát tři, více než sedm let poté, kdy Tom Keenan pronesl své zatím poslední slovo.

* * *

„To je první rozdíl mezi naší a Tomovou expedicí,“ prohlásil Perry Rhodan a ukázal na jednu z obrazovek.

Tři páry očí sledovaly pohyb jeho ruky. Tři muži v malém velitelském stanovišti se otočili, aby zjistili, v čem tento rozdíl spočívá. Na monitoru byla vidět část pláně, kterou si URANUS vybral k přistání, jako předtím LAKEHURST. Mezi balvany a skalními jehlami se vznášel jeden Gol.

Nebyl větší než dětský balónek. Bylo obtížné odhadnout, v jaké vzdálenosti se nachází, takže bylo dost dobře možné, že ve skutečnosti je veliký jako celý dům. Vznášel se kousek nad zemí a jeho obal vyzařoval matné modré světlo. Za ním bylo vidět obrysy nějakého skalního zubu.

Cizí bytost se skoro nepohybovala, spíše jako by se chvěla. Ale nepřibližovala se. Prostě visela ve vzduchu, zářivá a průhledná. Kdyby na palubě URANU nevěděli své, klidně by ji mohli považovat za světelný jev a ne za inteligentního tvora.

To byl onen rozdíl, o kterém mluvil Perry Rhodan. Tom Keenan - jak vyplývalo z jeho záznamů - nespátl během prvních třiceti hodin po přistání žádného Gola. Jenže URANUS dosedl teprve před pěti hodinami.

Perry se pohyboval klidně a cílevědomě, zatímco tři jeho důstojníci zírali na zjevení jako uhranutí. URANUS byl postaven speciálně pro expedici na Golu. Byl vybaven všemi zařízeními, která štáb odborníků považoval za potřebná a účinná.

Rhodan obsluhoval řadu tlačítek a na čtyřech stupnicích sledoval přístroj, rychle se probouzející k činnosti. Byl to jednoduchý elektromagnetický vysílač, pozoruhodný jen dvěma vlastnostmi. Zaprvé jej nebylo možné modulovat a zadruhé měl maximální výkon ...

MARVINŮV SLOUPEK

Marvinův sloupek

Když jsem seznámil Perryho s Chuckem Norrisem, zjistili, že jsou přes svou sestřenici příbuzní. Když jsem si stěžoval na bolest v pravém routru, vůbec pozitivně nereagovali, jen mě poplácali po pravém manipulátoru. Když jsem se probral, byli pryč. Rhodana jsem poprvé potkal na planetě Golů, kde jsem pracoval jako poradce Golů. No tolik moc jsem jim zase neradil. Mým návrhem, že je to tady třeba zabalit a přestěhovat se honem jinam, se neřídili. No vidíte jak dopadli. Velice si vážím pochvaly od Perryho, který konstatoval, že lepšího poradce svého protivníka ještě neviděl. A předal mě Skokanům. Také jsem jim radil. Ti se alespoň částečně mými radami řídili a přesto přežili. Jsem zpátky s Rhodanem a Atlantem. Koho nesnáším je ta malá inteligentní bobromyš. Někdy mi připadá, že je chytřejší než já. A umí teleportaci. Bestie. Chlupatá. Mrkvožrout. Zase chce drbat.

Scifi a fantasy

Žebříček jsem poslal k čertu... Spíše se podíváme na některé povídky, novely a romány, které možná trochu zapadly v čase, ale mě se líbily. Čtenáři těchto žánrů mohou se mnou nesouhlasit, mohou proti tomu protestovat, ale to je tak asi všechno, co mohou dělat.

1. A postavil domeček v tom domečku - Robert A. Heinlein, povídka, scifi.
2. Hogbeni - Henry Kuttner, povídka, scifi
3. Nic pro hrdiny - Sam J. Lundwall, povídka, crazy
4. Písečníci - George R. R. Martin, povídka, scifi
5. Poslední hrad - Jack Vance, novela, scifi
6. Šestá roční doba - Avram Davidson, sbírka povídek, scifi
7. Právo na návrat - Janusc A. Zajdel, novela, scifi
8. Tunel pod světem, Frederic Pohl, novela, scifi
9. Styx - Jiří Netrval, novela, scifi
10. Druhá invaze Marťanů - A. a B. Strugačtí, scifi

Jiří Weinberger: Úvahy o výuce (nejen) matematiky

1. JAKÉ VÝHODY OPROTI JINÝM PŘEDMĚTŮM MÁ MATEMATIKA?

Matematika umožňuje hrát prokazatelně fér – většinou se v ní dá relativně objektivně ukázat, který názor je správný. Což např. v občanské nauce vždy tak snadné být nemusí. Fér hra s matematikou ovšem od učitele vyžaduje nejen odborné kvality, ale také faktickou každodenní bdělost a pevnou morálku. Např. schopnost uznat svůj omyl. Absolventi MFF UK vědí, jaké typy osobností na této fakultě studují: nejen skvělí a všestranně dobře vybavení lidé, ale také, a ne zrovna zřídka, i lidé, kteří mají potřebu vyvyšovat se a utkávat se v intelektuálním ringu s každým, koho potkají (že se za tím skrývá nějaký mindrák, je zřejmé). A v neposlední řadě platí, že MFF UK občas úspěšně dokončí i člověk poměrně líný nebo ne moc chytrý. Na fakultách pedagogických to nebude lepší.

2. KTERÉ CÍLE – Z HLEDISKA CELOPOLEČENSKÉHO ZÁJMU – BY VÝUKA MATEMATIKY MOHLA PLNIT?

Matematika by měla především přispívat k dotváření charakteru mladých lidí a měla by pomáhat v budování dobré duševní kondice pro řešení velmi rozmanitých životních situací. Včetně dobré duševní kondice pro další studium čehokoliv – např. i pro studium matematiky. Pochopení látky a schopnost řešit úlohy jsou jistě žádoucími milníky na cestě k výše uvedeným vyšším cílům. Ale nejsou s těmito cíli totožné. Je dobré

probíranou látku umět, je dobré ji přezkoušet, ale realisticky vzato – ono se to zase v nemalé míře zapomene. Můžeme bouchat pěstí do stolu a vyžadovat opak, ale to je asi tak všechno, co s tím lze udělat. Negativní efekt tohoto bouchání do stolu může ovšem být významný. Přitom nenávidím k matematice bude jen jedním z mnoha nežádoucích účinků. Průvodní frustrace žactva a studentstva bude totiž vykazovat ostny namířené vůči celé společnosti.

3. CO POZITIVNÍHO MŮŽE MATEMATIKA Z HLEDISKA OBECNĚ LIDSKÉHO POSKYTNOUT UČITELŮM MATEMATIKY?

Tento článek není namířen proti matematickému učitelstvu ani proti škole jako takové. Zamysleme se nad tím, co by (kromě peněz) mohlo a mělo být benefitem pro učitele. Povolíme učitelům matematiky radost z práce? Nepožadujeme snad radost z práce jen pro žáky? Ani náhodou! Je nám totiž známo, že zdravá radost může být pouze oboustranná. Zdravá radost je přitom nejlepším východiskem pro spontánní ochotu tvrdě na sobě pracovat. Jenom na sobě? Ano, jenom na sobě. Dobrý učitel pracuje neustále jen a jen na sobě, neboť ví, že na druhém se dá nanejvýš štípat dříví, ale ne pracovat. Odkud tedy pramení radost učitele matematiky? Domnívám se, že z lesa, neboť jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá. Dobrý učitel (nejen matematiky) a) číhá, co ten který žáček řekl či napsal správně, a okamžitě ho za to pochválí – heslo tedy zní: přistihnout žáka při dobré práci, b) empaticky hledá, v čem je při výuce zádrhel....

Z TEORIE ČÍSEL

Kongruence - počítání modulo.

V mnoha aplikacích se omezujeme na malou množinu čísel a při vyskočení se do ní vracíme cyklicky, tak jak to děláme běžně u počítání hodin.

Definice.

Nechť n je z $\mathbb{N}$. Řekneme, že čísla a, b ze $\mathbb{Z}$ jsou kongruentní modulo n , značeno $a \equiv b \pmod{n}$, jestliže $n | (a-b)$.

U některých úloh se bez použití kongruence a jejích vlastností opravdu neobejdeme.

Math Olympiad

$$a^2 = b^2 + 19b + 48$$

$$a = ?$$

$$b = ?$$

$$x^{2020} + y^2 = 2y$$

$$x, y = ?$$

$$a + b + c = 2022$$

$$\frac{1}{a} + \frac{1}{b} + \frac{1}{c} = \frac{1}{2022}$$

$$\frac{1}{a^{2023}} + \frac{1}{b^{2023}} + \frac{1}{c^{2023}} = ?$$

Řešte v celých číslech. Řešení uveďte postupně na webu.

VYŠŠÍ MATEMATIKA DERIVACE

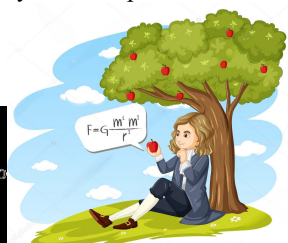
Další strašák na gymnáziích a vysokých školách. Derivace je důležitý pojem matematické analýzy a základ diferenciálního počtu. Derivace funkce je změna (růst či pokles) její hodnoty v poměru ke změně jejího argumentu, pro velmi malé změny argumentu. Výpočet derivace se nazývá derivování. Opačným procesem k derivování je integrování.

Pojem derivace vznikl v 17. století v pracích Newtona a

Leibnize při řešení geometrických a fyzikálních problémů.

$$f'(x) = f^{-1}(x)$$

$$\begin{aligned} f' + g' &= (f+g)' \\ f - g' &= (f-g)' \\ f g' &= f' g + f g' && \text{součinové pravidlo} \\ \left(\frac{f}{g}\right)' &= \frac{f' g - f g'}{g^2} && \text{podílové pravidlo} \\ (g(f))' &= g'(f) \cdot f' && \text{řetězové pravidlo} \end{aligned}$$

Isaac Newton

(4. 1. 1643 - 20. 3. 1727)

Fyzik, matematik, astronom

Isaac Newton se narodil ve vesničce Woolsthorpe v anglickém hrabství Lincolnshire. Pár měsíců před jeho narozením mu zemřel otec, který po sobě zanechal nevelký statek. Po dokončení základního vzdělání se za podpory strýce dostal na Trinity College v Cambridge, kde se začal probouzet jeho zájem o matematiku a fyziku.

Roku 1665 získal na univerzitě bakalářský titul. Následně však Anglii zasáhla morová epidemie a univerzita musela být zavřena. Newton se vrátil domů a čas věnoval vlastnímu bádání. V roce 1666 učinil legendární objev, když viděl na zahradě spadnout jablko ze stromu a začal uvažovat o gravitaci. Po dvou letech se vrátil zpět na Cambridge, kde se stal učitelem.

Roku 1672 byl přijat do Královské společnosti (Akademie věd). Své objevy zveřejnil roku 1687 v knize Matematické principy přírodní filozofie. Zde formuloval zákony mechaniky - tři zákony pohybu (zákon setrvačnosti, zákon síly, zákon akce a reakce) a zákon všeobecné gravitace. V roce 1706 povýšen do šlechtického stavu.

Krásná místa světa - znáte je?

Dnešní téma těžké - krásná místa v Evropě

Květen

Podle čeho je pojmenovaný měsíc květen je asi jasné. Samozřejmě podle rozkvetlých stromů. Ale není to až tak dlouho, co se pátý měsíc v roce jmenoval jinak. Původně byl podle jména římské bohyně jara a plodnosti Mai pojmenován máj.

Pojmenování „květen“ vzniklo až díky spisovateli Josefu Jungmannovi, který v roce 1805 při překladu jedné francouzské knihy přeložil název pátého měsíce v roce jako květen.

Mezi lidmi se tohle pojmenování rychle rozšířilo a začali jej běžně používat.

Původní označení „máj“ však můžeme dodnes slyšet v lidových písničkách a pranostikách, jako jsou například tyto:

„Když se v máji blýská, sedlák si výská.“

„Až přijde máj, vyžene kozy v háj.“

„Májová vlaščka – naroste travíčka, májový deštěček – poroste chlebiček.“

Mezi nejznámější květnové svátky a oslavy patří Svátek všech zamilovaných, Svátek práce a Den vítězství. Významných dnů je ale v květnu mnohem víc než. 1. 5. Svátek všech zamilovaných, 3. 5. Den Slunce, 4. 5. Den hasičů a svatý Florian, 12.5. Svátek matek, 31. 5. Den otevírání studánek

8

K V Ě T E N 2 0 2 4														21 prac. dnů					
18				05:35 20:28	Středa 1 13:27	05:34 20:27	Čtvrtek 2	05:38 12:48	05:32 20:29	Pátek 3	05:54 14:15	05:30 20:31	Sobota 4	04:09 15:42	05:28 20:32	Neděle 5 17:09			
				Svátek práce			Zikmund		Alexej, Alex				Květoslav		Klaudie Květnové povstání českého lidu				
19	05:27 20:34	Pondělí 6	04:37 18:37	05:25 20:35	Úterý 7	04:53 20:07	05:23 20:37	Středa 8 05:13 21:38 05:22	05:22 20:38	Čtvrtek 9	05:40 23:03	05:20 20:40	Pátek 10	06:16 20:41 +++	05:19 20:41	Sobota 11	07:07 00:18	05:17 20:43	Neděle 12 08:11 01:14
	Radoslav, Radoslava		Stanislav		Den vítězství		Ctibor		Blažena		Svatava		Sobota		Pankrác				
20	05:18 20:44	Pondělí 13	09:24 01:54	05:14 20:46	Úterý 14	10:39 02:22	05:13 20:47	Středa 15 11:53 02:42 13:48	05:11 20:49	Čtvrtek 16	13:05 02:57	05:10 20:50	Pátek 17	14:14 03:10	05:09 20:51	Sobota 18	15:23 03:21	05:08 20:53	Neděle 19 16:31 03:31
	Servác		Bonifác		Žofie, Sofie Den rodin		Přemysl		Aneta		Nataša		Sobota		Ivo				
21	05:08 20:54 14:59	Pondělí 20	17:42 03:42	05:05 20:55	Úterý 21	18:55 03:54	05:04 20:57	Středa 22 20:11 04:09	05:03 20:58	Čtvrtek 23 15:53	21:30 04:30	05:02 20:59	Pátek 24	22:44 04:58	05:01 21:01	Sobota 25	23:49 05:39	05:00 21:02	Neděle 26 06:35
	Zbyšek		Monika		Emil		Vladimír, Vladimíra		Jana, Vanesa		Viola		Filip						
22	04:59 21:03	Pondělí 27	00:39 07:47	04:58 21:04	Úterý 28	01:15 09:09	04:57 21:05	Středa 29 01:41 10:35	04:56 21:06	Čtvrtek 30 19:13	02:00 12:01	04:55 21:08	Pátek 31	02:18 13:28					
	Valdemar Den národního vzdoru		Vilém, Viliam		Maximilián, Maxim		Ferdinand		Kamila										

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE

Více na www.litomerice.cz